ఉంచినా మరల విషయ చింతనవస్తే విజృంభించి బాహ్యానికి వచ్చేస్తుంది. మనస్సు మూలంలో నశించే వరకూ దానిని నమ్మటానికి వీలు లేదు. కాలాన్ని పాడుచేసుకోవద్దు. పొందవలసిన వస్తువును ఇక్కడే పొందాలి. శరీరం మరణించిన తరువాత సాధనకు అవకాశం లేదు. ప్రతిక్షణం జాగ్రత్తగా ఉంటూ వస్తువును పొందటానికి ప్రయత్నం చేయండి.

(పాలకోడేరులో శ్రీ నాన్నగారి ప్రవచనము, 26-2-98)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

నీవు దేహము కాదు, నీవు మనస్సు కాదు, నీవు బ్రహ్మము అని వేదము చెపుతోంది, అన్ని మతములు చెపుతున్నాయి. నీవు బ్రహ్మము కాదు అని నీకు తలంపులు వస్తూ ఉంటే నీవు బ్రహ్మమునకు దూరమయిపోతావు, నీవు ఏదైతే అవునో దానికి వ్యతిరేఖమైన తలంపులు వస్తూ ఉంటే వాటిని కంట్రోలు చేయాలి. అనుగ్రహం బయట లేదు, నీలోపలే ఉంది. మనకు చిత్తశుద్ధి కలిగితే లోపల ఉన్న అనుగ్రహం మనకు అందుతుంది. చిత్తశుద్ధి లేకపోతే లోపల అనుగ్రహం ఉన్నా మనకు అందదు, చిత్తశుద్ధి సంపాదించటానికి అనుగుణంగా మనం జీవించాలి. మనం చేస్తున్న పూజ, జపం, ధ్యానం మన ప్రయత్నానికి సపోర్టుగా ఉండాలి. ప్రపంచంలో ఏ సంఘటనకు మీరు కంగారుపడకండి, మీ మనస్సుకు ఆందోళన వద్దు. ప్రతీ చిన్న విషయానికి కంగారుపడితే మీరు నష్టపోతారు. ఈశ్వరుడు ఉన్నాడు అనే విశ్వాసం పెంచుకోవాలి. భగవంతుడిని తెలుసుకొనే ప్రయత్నంలో ఎవడైతే ఉన్నాడో వాడితో సహవాసం చెయ్యాలి. రాగద్వేషములు తగ్గించుకొని మనస్సు పల్చబడేటట్లు చేసుకొంటే మనస్సుకు అంతర్దృష్టి కలుగుతుంది. నీకు అంతర్దృష్టి కలిగినప్పడు లోకం అంతా బ్రహ్మముగానే కనబడుతుంది. అప్పడు నీ లోపల నుండి మౌనం, శక్తి ఉదయిస్తుంది. ఆ శక్తి ద్వారా ఈశ్వరుడితో మాట్లాడవచ్చు, ఆయనను దర్శించవచ్చు అంతే కాదు ఆయనలో ఐక్యం అవ్వవచ్చు, నీ హృదయంలో ఉన్న భగవంతుడితో సమానమైన వస్తువు ఈ లోకంలోగాని, పరలోకంలో గాని లేదు. అంత బంగారం నీ హృదయంలో ఉంది. మీ ఇంటిలో ఉన్న బంగారం వలన అది తెలియదు. నీ మనస్సును బంగారం చేసుకొంటే నీ హృదయంలో ఉన్న బంగారం దొరుకుతుంది. నీ హృదయంలో ఉన్న బంగారం నీకు దొరికినపుడు అంటే, భగవంతుడు నీకు వ్యక్తమయినప్పడు ఇంక నీకు మోహం కలుగదు. ఎందుచేతనంటే అక్కడకు వెళ్లినవాడికి ఆవస్తువు తప్ప రెండోది స్ఫురించదు.

మనలో ఉన్న లోపాలు పోయేవరకు జన్మలు వస్తూనే ఉంటాయి. లోపం లేనివాడికి ఈ లోకంలోనికి రావలసిన పనిలేదు. లోపం ఉన్నవాడు వచ్చితీరతాడు. లోపాలు పోగొట్టుకోవటానికి భగవంతుడు ఇంకో అవకాశం ఇస్తాడు. మనం ఏమి చేస్తున్నాము అంటే లోపాలు పోగొట్టుకోవటం లేదు, కొత్త లోపాలు వాటికి కలుపుకొని మరల జన్మలోనికి వెళుతున్నాము, భగవంతుని పట్ల గౌరవం లేకపోతే, ప్రేమలేకపోతే ఆయన నీ హృదయంలో ఉన్నప్పటికీ నీకు దూరంగా ఉన్నట్లే. తెలిసినవాడికి దగ్గరగా ఉంటాడు, తెలియని వాడికి దూరంగా ఉంటాడు. నీ లోపల ఉన్న వస్తువు జ్ఞానస్వరూపం. ఆనందస్వరూపం. లౌకికులు చెప్పే మాటలు తీసుకోకుండా భగవంతుడు చెప్పిన మాటలు ప్రమాణంగా

తీసుకొని నీ మనస్సును కుదురుపర్చుకొని నిరంతరము ఆ వస్తువును నీ మనస్సులో స్మరిస్తూ ఉంటే ఆ వస్తువు నీకు అందుతుంది. నీవు పొందవలసినది ఏదో ఇక్కడే పొందు, ఇప్పడు పొందు, కర్తృత్వం పెట్టుకోవద్దు. శవదృష్టి లోనికి వెళ్లవద్దు, శివ దృష్టిలోనికిరా. నీలో ఉన్న లోపాలను విడిచి పెట్టినప్పడు నీ హృదయంలో ఉన్న వస్తువు స్పష్టంగా నీకు వ్యక్తమవుతుంది. సందేహరహితముగా నీ బుద్ధికి అదిగోచరిస్తుంది. నీకు సంతోషం ఇచ్చేవాడు, బాధను ఇచ్చేవాడు ఈశ్వరుడే. బాధను ఎందుకు ఇస్తున్నాడు అంటే నీ మీద ఇష్టంలేక కాదు. ఆ బాధ ద్వారా నీలో ఉన్న లోపములను కక్కించటానికి అలా చేస్తున్నాడు. ఈశ్వరుడి ప్రణాళిక అది. ఈ లోకాన్ని విడిచిపెట్టండి అంటారు. అంటే ఈ లోకాన్ని విడిచిపెట్టి పారిపొమ్మనికాదు ఈ లోకంలో ఉన్న దోషాలను విడిచిపెట్టమని చెపుతున్నారు. వీటిని విడిచిపెడితే నీ హృదయంలో ఉన్న వస్తువు నీకు వ్యక్తమవుతుంది. నీ హృదయంలో ఉన్న వస్తువు ఎప్పడైతే వ్యక్తమయిందో అప్పడు నదులు వెళ్లి సముద్రంలో కలిసినట్లుగా ఈ ప్రపంచం, దేవుళ్ళు, ఈ సృష్టి అంతాకూడా నీ హృదయంలోలయమవుతుంది. ఎవడైతే హృదయగుహలో నిలకడగా ఉన్నాడో నిష్టగా ఉన్నాడో వాడు తిరిగి ఈ దేహమనే గుల్లలోనికి రానక్కరలేదు.. హృదయగుహ దొరకకపోతే నీవు ఏ దేవుడికి భక్తుడవయినా దేహమనే గుల్లలోనికి తిరిగి రావలసిందే, ఈ సంసారచక్రంలో ప్రయాణం చేయవలసిందే. దేహం ఉండగానే హృదయగుహలోనికి వెళ్ళాలి. దేహం పోయిన తరువాత తెలుసుకొంటాను అంటే కుదరదు మరలా దేహం అనే గుల్లలోనికి వచ్చేస్తావు.

దుఃఖానికి కారణం కోరిక. కోరికలను పూర్తిగా తొలగించే వరకూ దుఃఖం తగ్గదు. ఈశ్వరుని పట్ల మనకు పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం ఉంటే, ఆయనను స్మరిస్తూ ఉంటే మనస్సు అణుగుతుంది. ఒక్క స్మరణచాలు మనస్సుఅణగటానికి, మనకు మోక్షం రావటానికి. అయితే అది త్రికరణశుద్ధిగా చేయాలి. మనస్సు, మాట, చేతలో ఎవరైతే శుద్దంగా ఉంటున్నారో, ఇవి మూడు ఒకటిగా ఉంటున్నాయో వారిని త్రికరణశుద్దులు అంటారు. వారికిలోచూపు కలుగుతుంది. లోచూపు కలిగిన వారికి లోపల ఉన్న వస్తువు తనంతటతానుగా వ్యక్తమవుతుంది. నీవు ఎవరు? బ్రహ్మం. నేను బ్రహ్మం కాదు అని ఏ తలంపు వచ్చినా దానిని అక్కడే కట్ చేయి. ఆ తలంపులను ఆపకపోతే నీవు బ్రహ్మంకు దూరమవుతావు. మొక్కను లాగినంత తేలికగా చెట్టును లాగలేము. తలంపు పుట్టిన చోట దానిని తొలగించటం తేలిక. తలంపు విజృంభించిన తరువాత దానిని పెకలించటం చాలా కష్టం. నీవు ఏదైతే అవునో ఆ వస్తువు నుండి దూరం చేసే తలంపులు విడిచిపెట్టు. వచ్చినా వచ్చినచోటనే నిర్మూలించు. బ్రహ్మంను విడిచి నేను అనే మొదటి తలంపు వస్తూ ఉంటుంది. అది ఏమి చేస్తుంది అంటే నేనే కర్తను, ఈ ప్రపంచానికి నేనే ఆధారం. ఇదంతా నా మీదే ఆధారపడి ఉంది అని చెపుతుంది. ఈ సృష్టికి ఎవడైతే ప్రాణం పోసాడో వాడే దీనిని చూస్తాడు కాని నీవు కాదు.

పని లేనివాడు సన్యాసి కాదు, వాంఛ లేనివాడు సన్యాసి. మనలోలోకవాసన, దేహవాసన, శాస్త్ర వాసన ఉన్నంత వరకూ ఆత్మజ్ఞానం సంపాదించటానికి ఇవి మూడు అడ్డువస్తాయి. వీటిని తొలగించే వరకూ హృదయగుహలో ప్రవేశించలేవు. హృదయగుహలోనికి ప్రవేశించలేవు అనుకో ఎన్ని జన్మలు

ఎత్తినా దేహమనే గుల్లలో పడి ఉండవలసిందే. హృదయగుహలోనికి వెళ్లే వరకూ నీకు స్వేచ్ఛ లేదు. మనకు దేహం ఉంది కదా. ఈ దేహానికి సంబంధించిన స్నేహితులను, బంధువులను, విషయములను ఇప్పుడు ఒక్కసారి మర్చిపోండి. అలా ఒక్కసారి ప్రయత్నం చేసి చూడండి మీ లోపల ఉన్న హృదయ గుహ ఎలా ఉందో ఇప్పుడే మీకు తెలుస్తుంది. నీకు ఆత్మనుపొందాలి అని ఉంది. నిరంతరము ఆత్మకాని విషయాలను ఆలోచిస్తున్నావు. ఇంక ఆత్మను ఎలా పొందుతావు. దేనిని పొందాలో దాని గురించి ఆలోచిస్తే దానిని పొందుతావు. ఆత్మను పొందాలని ఉందికాని ఆలోచన ఆత్మకాని విషయాల మీద ఉంది ఇలా ఉంటే కోటి జన్మలు ఎత్తినా నీవు దానిని పొందలేవు అనాత్మ విషయాల మీద నీ మనస్సు వాలుతూ ఉంటే అలా వాలుతున్న మనస్సును తీసుకొని వచ్చి నీవు ఏదైతే అవునో దానిని స్మరించటమే అభ్యాసం. మనస్సు శిరస్సులో ఎలా ఉంటుందో అలా దానిని హృదయంలో నిలబెట్టి ఉంచటమే అభ్యాసం. మనస్సు చైతన్యానికి స్వాధీనం అయినప్పుడు అక్కడపడి ఉంటుంది. అంతవరకు మనస్సు అణిగినట్లు కనిపిస్తుంది గాని అణగదు. కేవలము గుడులు చుట్టూ తిరిగినంత మాత్రం చేత, నదులలో మునిగినంత మాత్రంచేత అది లొంగదు. అలా అని సాధన చేయవద్దు అని చెప్పటం లేదు. చైతన్యానుభవం కలిగితే మనస్సు అక్కడ నశిస్తుంది. నీవు దేనినైతే విడిచిపెట్టాలనుకొంటున్నావో అది చెప్పినట్లు నీవు వింటూ ఉంటే నీకు మోక్షం ఏమిటి? ఇలా కోటి జన్మలు ఎత్తినా నీకు మోక్షం రాదు. ఆత్మ సముద్రంవంటిది. అందులో బుడగ మనస్సు. సముద్రంలో ఉన్న నీరే బుడగ ఆకారం ధరించింది. అలాగే ఆత్మే మనస్సుగా కనిపిస్తోంది. బుడగ యొక్కఆకారం పోతే అది నీరే.అలాగే మనస్సు ఏ రూపాలతో, నామాలతో తాదాప్యం పొందుతోందో ఆ రూపాలనుండి, నామాలనుండి మనస్సును విడుదల చేస్తే అది మనస్సుకాదు అది ఆత్మే అని నీకు తెలుస్తుంది. మనస్సు అంటే తలంపుల మూట. పొయ్యిలో ఉన్న ఒకోపుల్ల, ఒకోపుల్ల తీసివేస్తే మంట ఆరిపోతుంది. అలాగే మనస్సులో ఉన్న ఒకో తలంపు, ఒకోతలంపు తీసివెయ్యి అప్పుడు మనస్సు అనేది లేదు. మీరు ఆత్మ అన్న సంగతి మీకు తెలుస్తుంది. మీరు ఆత్మను మనస్సుగా చూస్తున్నారు. ఆత్మను మనస్సుగా చూడకుండా ఆత్మగాచూడు. అప్పుడు మనో భావనపోతుంది, అఖండ భావన వస్తుంది. నీవు ఏదైతే కాదో అదే నేను అని గట్టిగా అనుకొంటున్నావు. ఆ పిడికిలిలో నుండి విడుదల చేయటానికే ఈ జ్ఞాన యజ్ఞాలు.

(జిన్నూరులో శ్రీ నాన్నగారి ప్రవచనము - 25-5-98)